

ԳՐԱԽՈՍԱԿԱՆ

COLOPHONS OF ARMENIAN MANUSCRIPTS

1301-1480 («Ցիշտուակարաններ» Հայերէն Զետապիրաներու 1301-ը 1480-ը)։ Ընտրեց, բարգմանեց (աճգլեթէնի) և ծանօթազրեց Աւետիս Մանեան։ Լարականք, էջ 400, ուրածալ, վերջը աշխարհացոյց։ Գէմարիտն, Մէտէշբւէց, 1969։ Գի՞թ 20 տալաբ։

Արժէքաւոր հրատարակութիւն մըն է ասկիս, որ մեր յիշտառակարանները մատչելի կ'ընէ տար հուսումնասիրողներու։ Սանձեան նախարանին մէջ կը բացատրէ Հայերէն յիշտառակարաններուն դպամական կարեւորութիւնը և արժէքը։ Կը բացարձէ անոնց բաղմապիսի պարանակութիւնը։ Կ'երեւի թէ իր աշխատառութիւնը աւարտուն է 1967-ին ոտաջ, սրբհետեւ չէ կրցած դործածել լ. Խաչիկեանի 1480-1500 յիշտառակարանները՝ որոնք հրատարակուեցան ժե Դարուն յիշտառակարաններու իրք Գ Համար։ Սանձեան պատմուակիսու օպատուած է Խաչիկեանի հրատարակած «Եթշտառակարաններ» հատորներէն։ Խակ Գարեգին Արքիպու։ Յովսէփիկանի յիշտառակարաններու հրատարակութիւնը (Անթիկաս) հասած է մինչեւ 1262 և ոչ թէ մինչեւ 1250։ Սանձեան կ'աւարտէ իր ներածականը իր չնորհակալութիւններով բոլոր անոնց՝ որոնք օդնած են իրեն այս հատորին խմբագրութեան համար։ Համառոտագրութեանց ցանկին հետ այս մասը կը վերջնայ չէ ԺԲ, որմէ վերջ կու տայ Յառաջարանը։ Յիշէլէ վերջ թէ մեղի հասած են 25,000 ձեռադիրներ (իրականութեան մօս պիտի ըլլար 15,000) բուն ձեռագիր նկատել), Սանձեան կ'ըսէ որ գրչութեան կերպոններ կային, եւ Սիսնեաց ըսերով կ'անցնի կը թուէ Կիլիկեանները՝ շորս հատ։ Գուցէ կարեւոր չէ նկատած ընդարձակածաւալ Սիսնիքի գըսդրոցները յանուանէ յիշել, սակած Կոյնիսի ստարներուն համար կրնար օդտակար րլաւ։ Երջնկայէն աւելի կարեւոր էր յիշել Աւագ վանք և Կայիփոս։ Կարնոյ յիշտառակութիւններ կարեւոր չէր, սակայն Մալտի-

լոյ, Խարեւրզի և Թողաթի շատ կարեւոր զպրոցներուն չյիշուիլը Խիզանի չլիշուեկուն շափ կէ։ Իրը գըշազրական կեզրոն միայն «Ճուղայ» («Ճուղֆայ») շփոթեցոցին է, երբ ՆՈՐ Ճուղայ ըսել կ'ուուկու։ Հնագոյն ձեռադիրը որ մեղի հասած է Քրիստոսի 887-ին չէ, այլ Մէրէի Աւետարանին է 862 Քրիստոսի թուականին։ Էջ 45ով կը սկսի յիշտառակարաններու անդիքէն թարգմանութիւնը։

Յառաջարանը յառ պատրաստառած է եւ թարգմանութիւնը ջանացուած է կարելի եղածին չափ հարազատ բնել։ Սյա մասը կ'աւարտի էջ 327ով։ Էջ 331ով կը տրուի մատենացանկը։ Աջ՝ «ՏԱՅ»՝ անհնանուններու ցանկ՝ լրա ու խզմուորէն պատրաստուած, որմէ վերջ գրիչներու անուանացանկ։ Էջ 388ով կը սկսի անդանուններու ցանկը։ Վերջի ցանկիր ժողովուրդներու, ազգերու եւ ցեղերու ցանկն է, որմէ յիտու Ս. Գրոց յիշտառակութեանց թուակիութեց եւ տար բառերու թարգմանութիւնը։

Արժէքաւոր Նե զնահատելի աշխատութիւնն է Աւետիս Սանձեանի սոյն աշխատաթիւնը։ Խուսանք որ մեղի տայ նաև։ Ժընացին զարացրջաններու յիշտառակարտնեներուն թարգմանութիւնը և նման վաւերական ազբիւրներ շատ աւելի կարեւոր են Հայը օտարին ներկայացնելու հարազատ կերպով, քոն թէ շատ մը ուրիշ ձեռնարկներ։

ՀԱՅ ԵԿԵՊԵՑՈՒ ՏՕՆԵՐԻ. Գրեց Արտակ Արքան։ Մանուկեան։ Թղթական, ուրածալ, էջ 228։ Թերամ, 1969։

Արտաքին կոչքը զարդարուած է գեղեցիկ և գունագեղ խաչազարդ խորանազարդով մը, որ ակնահածոյ երեւոյթ մը կու տայ հատորին։ Գործը հրատարակուած է Հանգուցիւ Արամայիս Վարդանի մեկնառութեամբ, մաքուր թուղթի վրայ, ինսամեալ տպագրութեամբ։

Արտակ Արտազանի արդէն հրատարակած բանի մը ժողովրդական շահեկան հատորներուն չարքին է այս հատորն ալ։ Յասաշա-

րանին մէջ ան իրաւամբ կ'ըսէ. և լնհրամանը է, որ հաւասացեարձերն իմանան եւ հպակնան որուայ տօնակատարութեան իրար հորդու ու իմաստը։ Եւ աւելի վերջը կ'աւելցնէ։ «Այս հաստորում նկատի ենք ունեցել միայն եկեղեցու տօները՝ ուուրեբեկ կեանքը նկատի չենք ունեցել»։

Մըրազոնիր հաւասարիմ իր նպատակին ու ծրագրին, անմէջապէս կը սկսի՞ նոխ բացարձիով «Ծօններու նշանակութիւնը»։ Արտակ Արքազան ջանք ու աշխատանք թափած է պրատելով և սուսպելով կը բարդ նիւթը։ Յանդութեամբ դաւանի հանծ է ամրող դրժու, որ անուրանայիք արժէք ունի եւ խոչըր պակապ մը կը գոհացնէ։ Հայ հասարաւ կութեան սահմաղութեան տոկ, զնելով ինչ, որ կարենոր է և պէտք հայ տօնասէր հասարակութեան համար՝ դիտնալու իր եկեղեցական տօներու մասին։ Ան ոչ միայն տօներու անուանց սառւզարանութիւնը, այլ եւ անոնց սկզբաւորութիւնը, ազգազրական նշանակութիւնը, սովորութիւնները եւ հաճարականց բըրսուումները իւսու կերպով կու տայ, առ հասարակ բոլորին, համար իրան շահեկան զործ մը տրամադրելով։

Մ'ծծապէս զնահասելի կը դանձնէ Արտակ Արքազանին այս օգտաշատ հատորը և զոյն սրտանց կը յանձնարաբենք տօնասէր հասարակութեան։

Ճէյթ Քարայր, Ֆրա Փօլ Ալմօն եւայլին, կը հաւատայ Յակոբ Կոբողիկոս Զուզայեցիք «Աղասապրական առաքելութեան» հէքեամին, Խորայէլ Յըրիական ստութիւններուն, որոնք բնակուն է գիտական շատ արժանիք կը խմէն գրծին պատմական այս մասէն։

Դորձին յաջորդ դլուիներուն մէջ Օք. Նարպանտեան շատ աւելի յաջող է, եւ ցոյց կու տայ ուսումնափելու իր կարողութիւնը։ Գրելու իր ոճը պարզ եւ հասկնալի է։ Արտոյայտութիւնները գուսապ եւ զատողութիւնը՝ անաշառու։ Լուիզ Նարպանտեան ցոյց կու տայ անուբանանի կարողութիւն նման աւելի բնդաբանակ եւ մշակուած զործերու։ Ինք կրցած է օգտուիլ շարք մը անտիպ զործերէ, որոնք Միացեալ Նահանգներուն զանողուն հասարատութեանց մէջ կը դանուին։ Լուիզ Նարպանտեան վատահօրէն մեր օրերն էնորդամանէկի Լուած մէծաթիւ դիւանակուն վատասպալութիւրու։ օղտագործութիւնը կրնայ ցարք հարասարակուած ընարա աշխատութիւններ աշ տայ ԺԹ եւ Ի Դարերուն, Անկիւթուրք, Աներիկան եւ Թրաբուն յարաբերութեանց մասին։ Հայոց, Հայաստանի տնօչնութեամբ, Անոնք կարեւու զործեր են, որոնք ձեռնհասութեամբ մին կատարուած զնու անկերպանակայ կերպով։ Նման արքէպաւորուուններ կենսակուն են աշ միայն ներկայ Հայութեան, այլ եւ ապադայ Հայութեան ընթացքին համար։ Դժբախութիւն է որ առ հասարակ մեր մէջ օրսթերթիւրու խմբազիրները իրենց զործին համար պատրաստուած ուժեր չեն եղած, որ կարենային ամենակարեւոր մէջազային ժամանակակից իրադարձութիւններ զիստակագիտներ կը լուսակացնելու, կը աւելու, եւ խոհեմութեամբ իներկայութեան լույս խուերուն ներկայացնելու։ Այսօր իսկ մեղի կը պակսի համապարփակ զործ մը կամ զործեր, անհոգնակուլ կերպով ներկայացնելու համար ԺԹ Դարու Անկիւթուրքական պատերազմները, որոնց մասին ինձի ծանօթ են 100 հատորի մասն անդէքին պաշտօնական եւ անպաշտան հրամարակութիւններ։ Անոտարուկոյս նման զործեր իրենց շատանականիք կրնային զեղթափ ըլլալ մեր շատ մը պատշաճ զիմացաւերուն, նեղութեանց եւ յառատիպարութեանց։ Միայն մեր Թուրքիան

THE ARMENIAN REVOLUTIONARY MOVEMENT (Հայկական Յեղափոխական Տարծում)։ Գրեց Օք. Լուիզ Նարպանտեան։ Լաբակամ, ուրամատ, էջ 248։ Գայիփորմիա, 1967։ Գի՞ քառում։

Խնամով պատրաստուած՝ ամփոփ եւ շահեկան ուսումնասիրեալ աշխատութիւն մըն է որ պատրաստուած է Օք. Լուիզ Նարպանտեան։ Ա Գլիխով ուրուադին մըն կու տայ Հայութանի ազատազրական ժարանչութիւն։ Երբ կը խուէր Ուրուաւու-Հայութ մասին, Օք. Նարպանտեան աւելի լաւ կ'ընէր հետեւով Արշակ Սաֆրաստեանին։ Կը յիշէ Սամասաւցին, Միքայէլ Սերոսաւցին, Արդար Դրուուրը, սակայն կ'անցնի Հայ-Վրացական փարձերը, ունինուունք զիմումը, Միքայ-

րա ձևնշնայր չէր բաւեր, նոյնքան կարեւոր էր նաև ձահնալ մեր և Թարքեասն թրչնամիներն ու բարեկամներն այ:

Օր Նույտնուեան յովնայտն ծանօթագրութիւններով ձևացացած է այս դաստիարկի աշխատառութիւնը: Գործը կ'առարտի յուսուկ անսաւնց ցանկով:

Ի ՊԻՒՐԱԿԱՅԻՑ ԱՐՈՒԵՍՏԻ ՄԱՍԻՆ: Լարակաց, փոքր ուրածալ, նրանպարդ, էջ 284: Երևան, 1968:

Իրաւումք երախտապարտ Հնք Արտելով ինսպասաւին (Երևան), որ բնովիր թագթի վրայ խնամով ապազուած այս զործը տրամադրած է 4000 ապաքանակով, ուր կը փայտի բնափի զանազնելու պէս անման Յայնանեսն Թուժմանեանի արուեստին ժամին ունեցած տրամադրութիւնները, հաւաքուած ցիրացան Հրասարակութիւններու մէջն՝ բարյին այ որմէ անմատչելի հաստակութեան:

Թուժմանեան խղճամիխ եւ արգար զրոյ է, հեռա ամբոխավարութիւնն եւ ձմարութիւնն պաշտպան: Հապձելով չի զատեր: Այս իսկ պատճառու ցանով կարգացի իր զրչն «Հապա Հն անհուկանայի քմա՞րքը, որ հնասպնաւմ է մինչեւ Թարքասցները»

փշացնելու, ոչքացնելու գեղեցիկ զործերի մնացորդները, ինչպէս արել է հանդ Խրբիմեանը, վշրել տարով նկարիչ Յովնաթանի զործերը, որ դարզուած էին կիմիածնի տաճարը» (Էջ 146): Թուժմանեան կրնար վերաբառ բայց նորմիսկ կիմիածնայ մէջ թէ իրասկս նրբմեան նման վանասարութիւն զործած է: Եթէ կատարէր հարկ Եղած ժնաւթիւնը, զայց թուժմանեան շաճապարէր «սիրելու» և «Զայդակեանի զեղարտեսուաց կէտի ևս աղնիս զայրոյթը» Խրբմեանի զէմ: Մէնք այլուր վաւերաթաղթավայ ապացուցած ենք Խրբմեանի զէմ անշին ևս անարզար ամբասանութեան անսեղիսութիւնը: Ի զոք Զայդակեան, Օրմանեան, Գարեկին Կաթողիկոս Յավակիւան արքանած են երիմեանը, և կը կրկնեմ ցաւալի է որ թուժմանեան այ հնեւած է այդ հասնաքին, մինչ 1911ին կիմիածնայ մէջ կրնար վերահասու բրտու ըստի երան երականութեան:

Ամբով Հատորը կը կարգացուի մէկ չունիսից: Նախակներով ևս վերջիւնումներով ձևակած հարուստ իրական վայիրք մին է Յուն: Թուժմանեանի ցրաւած նիւթերուն այս զեղեցիկ հատորը, ուր նիւթերը զրեթէ այլմէկակոն թարմութիւն մը ունին, հակառակ որ մէծ մասամբ կիսազարեան եւ աւելի հնութիւն մը կը կրեն:

Ց. ՔԲԻՐՑԵԱԼՆ

